

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbata.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:
Administrațiunea tipografiei archidieceane Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sunt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 43.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Sibiu 1 Martie.

Cartea stă deschisă înaintea publicului în privința pașilor făcuți din partea bisericii gr. orientale române în afacerea scoalelor medie.

Cine va aprea lucrul fără leac de părtinire, obiectiv, din actele procedurii în afacerea aceasta, se va convinge, că partea leului este a archidiecesei, a consistoriului acesteia cu Archiepiscopul și Metropolitul în frunte.

Însă din partea aceasta noi nu vrem se scoatem capital de laudă pentru nimenea.

Sunt considerante, pe cari nu le esplicăm mai de aproape și nu ni se șede nouă ale esplica; dar nici nu avem lipsă de așa ceva, pentru că faptele vorbesc destul de lămurit. Ne mulțămim cu constatarea, că, încât privește partea morală, a afacerii, ori cine ar fi fost urătorii și executorii ei, biserica gr. or. română întreagă, din Transilvania și Ungaria, a raportat o victorie strălucită. Ceealaltă parte, după împrejurările actuale, nu mai este în sfera puterii noastre, ci în a ministeriului și majorității parlamentului Ungariei.

Considerantele la care făcurăm alusiune însă nu ne pot împedeca de a nu aminti unele păreri ale presei române preste tot, într'ucât aceea s'a pronunțat asupra reprezentățiunei biserice gr. or. române, în afacerea scoalelor medie. Abstrăgând dela unele foite cari, astăzi sunt în stare să laude, ridicând pe cineva până la ceriu și mâne să tragă pe acel cineva până în noroiu, avem să spunem cu satisfacțiune, că foi serioase din România, discutând afacerea încă pe când avă numai estrasele din foile străine înaintea sa, s'au pronunțat favorabil reprezentățiunei. Amintirea aceasta o facem numai pentru că și ai nostri, cari sunt ori și cum intereseați în cauză, să se convingă din vocile nepărtinitoare despre succesul moral atins mai sus.

După această scurtă revistă însă trebuie să întoarcem privirea asupra

părții celei și mai importante a afacerii, pentru că are mai mult să contribuie la soarta ulterioară a reprezentățiunei. Cu toate că aceasta a fost cât se poate de modestă și de loială; cu toate că nici nu numără toate gravaminele din proiectul consistoriului archidiecean: foi maghiare, cari stau aproape de guvernul unguresc, află că reprezentățiunea cuprinde *esagerațiuni*, ba chiar și *înclînări ostile statului*.

Se înțelege că organele guvernului, cari fac astfel de judecată sunt preocupate de zel iperbolice și așa câte cuvinte spun în direcțiunea aceasta spun și atâtea neadevăruri. În spusese lor însă întâlnim acea importanță negativă, că dintrênsele transpiră, că în cercurile guvernului încă tot mai există părerea greșită, că poarele Ungariei nu sunt de alt ceva pe lume decât pentru că ele se se creeze Maghiari.

Guvernul, respective ministrul, auzim, că a luat dela comisiunea parlamentară proiectul cu toate părerile, spre al studia de nou. Aceasta ni s'ar pără, că e un semn bun. Părerile guvernului însă care transpiră prin articuli foilor sale, ne aduc aminte, că proiectul se poate întoarce în casa deputaților într'o formă, nouă însă poate și mai asupritoare și cu vreo câteva frase frumoase pentru ochii străinătății, care nu cunoasce împrejurările noastre.

Cine va vrea să se convingă și mai bine despre verosimilitatea suposițiunilor noastre, cetească și corespondența dela Caransebeș, ce o publicăm mai la vale și nu ne îndoim că va fi de acord cu noi.

Foile guvernamentale de care amintirăm, de pe acum caută a face cetitorilor lor plausibilă ideea, că naționalitățile și confesiunile nemaghiare sunt un domeniu de exploatat în folosul maghiarisărei. Ear noaua ne spun apriat că la legile de mai nainte nu avem să ne provocăm, de oare ce acestea se abroagă prin cele posterioare. Cu alte cuvinte, foile guvernului ne fac ilusoriu terenul pe care ni'l dă

legislațiunea statului, căci după dinsele, adică după foile guvernamentale, legile aduse de parlament sunt numai *usque ad bene placitum* majorității eventuale parlamentare; nu înse pentru a garanta drepturi sigure populațiunilor locuitoare pe teritoriul coroanei unguresci în sensul recerînțelor și trebuințelor populațiunilor.

Dacă în adevăr parlamentul unguresc s'ar pune pe terenul indicat de iperzelul unor fanatici în șovinism, am ajunge foarte departe. Atunci într'o formă modernă ar fi sancționată puterea, care poate desconsidera ori ce drept. Cei ce propagă însă doctrine de aceste credem că nici n'au cugetat la consecunțele ulterioare ale învețăturilor lor.

Vor face bine Românii se și le noteze bine aceste doctrine și să se convingă, cât de departe stăm de sfârșitul luptei. Și dacă am raportat acum o victorie strălucită morală, să ne cugetăm din bună vreme la raportarea altor victorii pe terenul legal constituțional cu rezultate practice.

Ceea ce n'am făcut până acum, ori din care cauze, să facem de aici încolo. Pentru că Românii, de ori care confesiune, pe lângă apărarea autonomiei bisericilor lor au să se nu peardă din vedere că sunt și cetățeni ai statului și ca atari au să nu numai datorii dar și pretensiuni la beneficiile cu care ori ce stat este datoriu către cetățenii săi.

În partea resăriteană a Ungariei propriu și în Transilvania d. e. sunt teritorii, întinse locuite aproape numai de Români. Sunt însă în aceste teritorii afară de cele confesionale, institute cari să se îngrijiească de cultura acestor populațiuni? Nici unul. Avem gimnasii de stat maghiare în mijlocul Românilor, avem preparandii de învețători și învețătoare maghiare în mijlocul Românilor, avem scoale reale maghiare de asemenea în mijlocul Românilor, susținute de stat cu banii nostri, cu asudoarea noastră.

Dacă oamenii guvernului sunt așa de nemodești de vor să se dispute și

dreptul de a cruța pe stat cu spesele pentru creșterea tinerimei noastre, ar fi cu o slăbiciune mai mult când am mai privi indiferenți, cum se pregătesc aceeași oameni să făurească arme contra noastră chiar și din bunăvoința noastră.

Revista politică.

Sibiu, în 1 Martie

În prima linie diarele, într'o dispozițiune veselă, se ocupă cu bravura trupelor în Crivoscia. Nu ved însă prin supunerea Crivosciei stinsă resculara și în Erțegovina, unde se poate întinde încă luni întregi. Momentul cel mai critic însă este acum Muntenegru, unde au fugit mulți Crivosciani și unde fug și Erțegovinii când numai au ce se face. Pășiva Austro-Ungaria mai energic față cu Muntenegru pentru al sil să respecte neutralitatea mai prompt ca până acum. Eată o întrebare de care se leagă a doua: că o atitudine mai severă față cu Muntenegru nu va provoca un conflict cu protectorul din Petersburg?

Mai multe diare au anunțat, că o întrunire nouă a delegațiunilor este aproape. Scirea aceasta a făcut mare senzațiune la bursă. „W. Abendpost” a pășit, a bună seamă spre a linisi spiritele, cu un demență foarte energic și hotărât contra acestei sciri. „P. Ll.” care în Ungaria are același rol ca al diarului de seară din Viena, în Cislaitania, dice, că o întrunire a delegațiunilor nu e imposibilă.

Misiunea germană, trimisă la Constantinopole spre a duce Sultanului asigurările de prietinie ale împăratului Wilhelm și ordinul său cel mai înalt, a părăsit capitala turcească spre a se întoarce acasă. — „Pester Lloyd” se declară bine informat asupra rezultatelor dobândite de misiune.

El ne spune, că Sultanul și consiliarii săi au rămas atât de convingși de bunele intenții ale Germaniei, încât misiunea se întoarce acasă cu încredințarea, că pe viitoriu Poarta ve întreține totdeauna cele mai strînse

FOIȚA.

Metamorfozare de nume.

Cetitorii nostri nu se vor supăra de aceasta nomenclatură nouă, căci în lumea de azi civilizațiunea într'atâta s'a desvoltat, încât sunt și de acei oameni civilizați, cari știu metamorfoza numele acelor indiviți, pe cari soarta i-a dăruit cu un nume jidano-nemțesc, românesc sau slav.

Astăzi de voesci să te ařeți „bun patriot,” nu trebuie să faci alta, decât să-ți pui în coada numelui un *y* tradițional sau un *i* modern, și atunci fii sigur că ajungi în „rai” mai nainte de a muri.

Un *escu*, un *ean* sau un *ici* în coada numelui poate să te împingă la o mulțime de nefericiri — fără de voie; ba câte odată poți să ajungi și la „umbră”.

Și aceasta stare de lucruri nu e vre o curiositate pentru noi cari trăim în „țeara urșilor”.

De vei merge în Franția, Germania, Anglia, în America sau în ori ce colț de lume, te vei pute convinge că nici Stephenson nici Thomas Edison nu a fost în stare a inventa vre-o mașină pentru franțuzirea sau germanisarea numelor, — pre când „patrioții” nostri, — Ungurii, au fost atât de geniali, încât, fără multă bătăie de cap, au inventat o reuniune pentru maghiarisarea numelor, care pentru taxa de 50 cr. te poate face un „bun patriot.”

Numai 50 cruceri și un nume patriotic — bună și eștină speculație.

Rubrica „magyarosodás,” „magyarosítás,” „névváltoztatás” și „Namensveränderung” joacă o rolă principală în jurnalele unguresci; de unde se poate ușor vedea că tendințele „patrioților” nostri în această cestiune sunt un mijloc de viață pentru ei.

Pentru „patrioții” nostri ca să poată cuceri lumea întreagă nu e de lipsă decât a face din Fischer, Klette, Karl, Gold, Zimmermann, Wolf, Petro-

vici, etc. câte un Halász. Keleti, Károlyi, Arany, Ács, Farkas, Petöffy etc. și atunci numai încapă îndoială că acestia au fost din moși strămoșii lor Unguri — törzsgyökerek magyarok.

Mulțămită sorții noastre, că noi Românii abia avem ici colo câte un Croitoriu, fiu de Popă sau Roșu, cari s'au metamorfozat în Szabó, Papffy și Veress.

Ne place când vre o mamă face din numele de botez a fiului său Niculae: Niculiță, Culiță, Liță, Culciu, Culă, Lic, Lae, Lăiță, Luț etc. dar ne torturează mult dataua unor zeloși patrioți, cari ne strămută conumele, precum Popa: Papp, Cocoșan: Kakasányi, Silvășan: Silvásy, Cristurean: Keresztury, Barbu: Szakáll, Moldovan: Moldoványi, Buzdugan: Buzogányi, și altele fără număr.

— Domnule! — frumos nume unguresc ai și totuși nu vorbești bine unguresc, dăsei ampoiului Aranyos din X.

— Dar cum voiu ști? căci nu sunt Ungur....

— Ah! Dta nu esti Ungur? — Asta nu se poate.

— Sunt Israelit, dar dl președinte n'a voit a mă protege colo sus pentru căscigirea acestui post, până ce nu mă lăpădai de numele meu Goldstein și mă făcui Aranyos.

Bun esemplu de speculație; — dar se mai vedem unul de altă categorie.

— Cum e numele tău cel adevărat, amice? — întreabă avocatul Y. pe președintele scaunului orfanal din Z.

— Bucuros îți voiu spune amice, replică președintele. Numele meu e Neica — curat românesc. Dar s'îți spun istoria întreagă de ciungărilor metamorfosările numelui meu și atunci nu vei mai fi curios.

Când eram copil — continuă președintele — și studiam la scoala română din B. ciparistii îmi tăeară o literă din coada numelui și cărpă în locu un a cu apostrof. din B. mersăi în S. la scoala statului unde

legături cu imperiul german și că Sultanul va asculta, în ori ce afacere politică însemnată, sfaturile principelui Bismarck, numai din cauză că aceste sfaturi sunt „desinteresate.” — Un tractat de alianță, dice „Pester Lloyd”, nu s'a făcut. — Noi credem că ce s'a făcut e mai mult decât o alianță: e o subordonare a Turciei la voința Germaniei. — Iată cum un diplomat turcesc explică învoirea Sultanului la o astfel de punere la cale:

Țeara noastră n'are încă nici un trecut în concertul națiunilor civilizate și pentru aceasta mai are încă trebuință câtva timp de câte un sfat înțelept. Sfătuitorii noștri nu trebuie să caute însă a se preface în epitropi, cari nu au în vedere decât exclusiv interesele lor. Aceasta a înțeles-o bine principele Bismarck. El a vădut că așa numiții prietini ai noștri căutau să ne impue planuri pe cari nu le pute primii nici o țeară independentă, îngrigită de viitorul ei, și el a înțeles și avantajul ce ar rezulta pentru Germania din prietenia cordială a unui popor viteaz, care este totdeauna gata să-și verse sângele pentru sfintele sale drepturi. Astfel de prietenie nu numai că oferă un câmp întins pentru dezvoltarea comerțului și industriei germane dar e și o garanție mai mult pentru unitatea Germaniei și pentru pacea europeană.

Și Turcii dic cu toate acestea, că prietenia principelui Bismarck este desinteresată! — Dar nu ved ei, aceea ce-și schimbă nu este de cât epitropul, exploatarea. Germania este substituită statelor apusene tot în rolul acestora.

„Pester Lloyd” ne mai spune, că din misiunea germană la Constantinople a rezultat un mare folos și pentru Austro-Ungaria — Sultanul s'a obligat să înfrumusețeze asupra musulmanilor din Bosnia și Țerțegovina, ca să nu ia parte la insurecțiune. Ei au însărcinat încă pe Derviş pașa, comandantul trupelor turcesci din Albania, să pue un cordon de-a lungul fruntariilor bosnice spre a împedeca trecerea de Albanezi în partea insurgenților.

Ce dic oare Rusia și Franța la aceste achizițiuni ale Germaniei?

Rescoala.

Crivoscia este supusă, ne spun telegramele diarelor budapestane și vieneze.

Dela Crkvice în Crivoscia s'a telegrafat în 10 Martie n. la 2 oare după amiazi. (Telegrama s'a trimis prin curier până la Risano): Este o oară deja de când flamura neagră-galbina fălăie deasupra fortului Dragali. Rezistența Crivoscianilor, după

o luptă bravuroasă de trei zile este înfrântă cu totul. Ciopoarele bătute fug la Grahova și pe Nenovopolie; numai în strimtoarea dela Lugoglava, unde minatori rusesi au așezat un sistem de mine și le au și aprins, se mai luptă un batalion al regimentului 14 de inf. și o baterie de munte cu rămășițele cele din urmă ale contrariului, dar asupra sfârșitului luptei nu mai încapă îndoială, acum după ce celelalte coloane degajate și victorioase pe toate punctele aleargă într'ajutorul batalionului. Bucuria trupelor de victorie este extraordinară. Ceea ce au prestat în 8 și 9 Martie regimentul belovarean Nr. 16. cel litoral Nr. 22 și cel caransebeșan (români) Nr. 43 în marșuri preste stânci de munte neospitale și lipsite de cărări și preste nemărginite ghețării și zăpezi, aparține în istoria resboaielor, celor mai admirabile marșuri forțate și se pot pune alătura cu trecerea din urmă a Rușilor în timp de iarnă preste munții Balcanilor. Batalioanele divisiunii Kober, cari au trecut preste uriașă Oriensca-Locva prin zăpadă de un stângin și 16 oare neîntrerupt au mers și s'au luptat, s'au acoperit cu glorie nemuritoare. Prestațiunei celei escelente în marșuri a tuturor celor 7 coloane e a se atribui perderile cele caracteristice prin numărul cel restrins, la o laltă cam 25 morți și răniți. Insurgenții se vedură din toate părțile încungiuși s'au luați din coaste și prin aceasta scoși din pozițiunile lor fără de luptă îndelungată. Trupele au trecut preste toate culmile munților în front, se poate dice în linie desfășurată de bătaie, fără privire la abisuri și prăpăstii. Conceptul impracticabilității (sau neputinții de a străbate un loc) pentru trupele aceste nu mai există. Numai preste Oriensca-Locva precum și preste creasta stânței Bela-Greda, care era foarte înaltă și numai o rară ori călcată de picior omenesc, batalioanele au trebuit se treacă desșirate, om după om, balanțând, ca caprele, și apoi a se cobori săniș în aduncime de pe culmile ghețarilor acoperiți cu zăpadă. Până și animalele de bagagiu au refuzat serviciul în încordările aceste forțate. Unul dela reg. 16 a cădut în prăpastie cu tunurile, cu bagagiul și cu încărcătura, altul și a frânt picioarele și a trebuit să-l impusce. S'a dovedit că este absolută neputință de a trece baterii și coloana de proviant preste aceasta și preste ghețării, trupa însă a mers mai departe și așa a apărut pe neașteptate și surprinzând la punctele predominitoare, unde resculații nu o au așteptat nici decum. Împregiurarea aceasta singură a adus pe inamic

la care soția mea făcea destule moșterii pe credit, îmi trimise pe post o epistolă cu conto, pe a cărei cuvertă era numele meu scris: Nejkoff. Nici un cuvânt nu am grăit până nu alergai la cuptoriu și aruncași epistolă și conto în foc, nu cumva să vadă compatrioții noștri acest nume și să mă denuncie de „panslavist.”

— Oh păcătosul de jidan! — adause avocatul plin de uimire, privind pe parchetul mesei, pe care președintele scrisese mai mult de o duzină de nume, cari toate făceau pe Neica cel românesc.

La ce va mai fi de lipsă societatea de maghiarizare? De altminterlea poate să fie și aceasta de trebuință pentru cei ce privesc patriotismul în împlerea buzunarelor.

Ce ar face patrioții noștri Unguri, când Francezii ar înființa o societate pentru franțuzirea numelor și ar face din Andrăsi: Andrieux, Munkacsy: Moncacheaux, Ujfalvi: Oufolvius, Huszár: Chevalier și din Éber: Eubert.

din capul locului în confușiune. În Crivoscia lupta este acum terminată și acum se mai tratează numai de măsurile prin care să se asigure succesul. Până una alta observăm că Crivoscia trebuie să fie ocupată militarmente cu trupe multe. Diua operațiunile erau favorite de timpul cel mai frumos, cu atât mai mult aveau trupele să sufere noaptea, de oare ce îndată după apusul soarelui începeau vânturile borale și soldații n'aveau nici corturi, nici toale, ci numai ce purtau pe trupul lor; coloanelor de animale de bagagiu le era cu neputință a se mișca din loc pe liniile marșurilor descrise. Baronul Iovanoviciu se întoarce astăzi cu statul major la Risano.

Din Țerțegovina se telegrafează despre unele lupte neînsemnate din 8 Martie n. la Gorazda și despre negocieri de supunere din partea insurgenților cu comanda din stațiunea Conița.

Voci despre reprezentațiuni.

Cetim în „Timpul”:

Un proiect de lege depus în Camera Ungariei avea de țintă a introduce în scoalele secundare ale confesiunilor — deci și în acele ale bisericii române — limba de propunere maghiară. Invederat că scopul acestei legi era de a maghiariza cu totul învățământul secundar și de-a pune limba națională a populațiunilor (pe cea română bunăoară) în linia a doua a unui obiect abia tratat în mod extraordinar și cât se poate mai pe deasupra.

În afacerea acestui proiect privitor la scoalele secundare, I. P. SS. Miron Romanul Archiepiscop și Metropolit al Românilor răsăriteni din Ardeal și Țeara-ungurească, a adresat Camerei ungare un memoriu, din care „Pester-Loyd” estracte următoarele:

(urmează o parte din text):

Felicităm pe I. P. S. S. pentru acest ton demn și energic față cu încercările pe cât de puerile, pe atât de neputincioase ale fraților Maghiari, de a cufunda într'o singură apă de botez elemente etnice, egale la număr și cel puțin egale în cultură cu elementul maghiar însuși. Ceea ce am avea de observat fraților maghiari este, că, dacă elementul lor etnic ar fi avut o putere înăscută și firească de asimilare, această maghiarizare atât de mult dorită, s'ar fi întâmplat fără nici o îndoială cu sute de ani înainte. Dacă, dela anul 1000 după Christos până în ziua de astăzi, n'au putut s'o facă — în curs de nouă sute de ani aproape, cu toate sângeroasele încercări ale Regilor, de a topi într'o religie și într'o limbă toate naționalitățile — vor face-o astăzi în chiar epoca naționalităților, vor face-o astăzi amenințând cu pumnul cele trei mari grupuri etnice ale Europei, latini, germani și slavi, a căror creațiune este Europa însăși cu toată cultura și civilizația ei? Ori cât de mari oameni ar fi Maghiarii — și de sigur vom fi cei din urmă de-a nu recunoaște calitățile acestui popor, în inima sa drept și generos — față cu marea mișcare națională a secolului nostru, ne e permis să ne îndoim în mod absolut de succesul tendințelor de maghiarizare și — precum ori-ce acțiune trezesce reacțiunea — Maghiarii ni se pare că nu fac, în aceste momente de cumpănă pentru Europa, decât ași crea pericole de prisos acolo unde ele nu existaseră și-a ignora pericolele adevărate, cari vin cu totul din altă parte.

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român”.

Caransebeș, 25 Februarie 1882. (Gimnasiul din Caransebeș.) Decisul celor 72 (nu 80) comune din fostul comitat al Severinului, prin care se obligă a da din interesele fondurilor grănițarești 5% pentru înființarea și susținerea unui gimnasiu complet în Caransebeș, comunicat în corespondența din 25 Dec. a. tr. a fost luat la cunoștință din partea congregațiunii comitatului Caraș-Severin.

Tocmai ne bucuram de procedura cea corectă a congregațiunii, când eată că inspectorul scol. Francisc Sutttag ne turbură această bucurie prin recursul îndreptat contra concludului comitatens.

Protestul acesta ne-a dovedit din nou, că organele guvernului nostru pare că sunt plătite anume de o mână nevădută, că se ne înstrăineze de poporul maghiar, cu care suntem avisați de soarte a trăi ca frații.

După ce am înghițit și nodul acesta, mai mulți bărbați îngrigiți de soarta acelor grănițari, cari cu arma în mână în tot locul au fost gata să-și jertfească și viața pentru tron și patrie, acelor grănițari, cari la glasul Majestații Sale și-au lăsat părinții, femeile și copiii lor flămânzi, procurându-și înșiși vestmintele trebuincioase în bătaie — de aci s'au format fondurile grănițarești — s'au întrunit într'o conferință și au ales o deputațiune, care se întrevină atât la Ministrul președinte, cât și la Ministrul instrucțiunii publice.

În 22 Februarie n. la 11 oare înainte de amiazi a fost primită deputațiunea de Ministrul de instrucțiune Trefort iar după amiazi la 5 oare de ministrul președinte Tisza.

Ambilor Miniștri li s'a înmanat următoarea:

(Reprezentațiune. *)

Înalte Ministeriu etc.!

Cu rezoluțiunea majestatică din 18 Maiu 1873 s'a otărit înființarea unui gimnasiu superior de stat în Caransebeș, avisându-se ministrul de culte și instrucțiune publică a aduce în deplinire această precă înaltă otărire.

Starea nefavorabilă financiară însă a țării a împedecat crearea acestui gimnasiu de stat în Caransebeș, ne putându-se vota în dietă speșele pentru înființarea și susținerea lui.

Prin rescriptul majestatic suslăudat și prin intimatul ministerial ddo 27 Maiu 1873 Nr. 13676 este constatată lipsa unui gimnasiu superior în Caransebeș.

Nici că putea fi altcum. Căci sub durată graniței statul s'a îngrigrit pentru institute de învățământ pe teritoriul destul de întins — 61 de mile □ cu 100,000 de locuitori — al fostului

*) Celelalte diare române sunt rugate a publica în coloanele lor această reprezentațiune.

d-nii profesori avură bunavoință a-mi scrie numele: Nyejka, după filologia cea mai nouă a lui Toldy Mersei la scoala poliglotilor din D., unde fiecare d. profesor prefăcu din Neica cel original câte o anagramă tătărească. Acele fură compuse așa: Neika, Nejka Nyeica, Nyeika, Nyeyka, Neyka, Nyeyca, Neyca, Nyejka etc.

— Ah! exclamă avocatul, și tu ai suferit se facă ei asta?

— Protestele mele au fost numai oleu aruncat în foc. Dar încă și mai mult. Când petiționar după un post în Banat, i-mi veni decretul adresat pe numele Neicov, de unde apoi mai pe toate actele oficioase figura acest nume câte odată schimbat în Nejkov și Neykow. La un banchet rădică un Sârb poculul în sănătatea mea botezându-mă Neicovici și toți strigară ca dintr'o gură; jivio Neicovici.

— Hahaha! — rise cu hohot avocatul, te mai făcure încă și Herțegov.

— Așa a fost — continuă președintele. Neguțatoriul Würstenschlager

Sau dacă Nemților le ar succeda a face din Csukássi: Dorscher, Keményi: Stárcker, Ujfalvi: Neudorfer, etc.

Ba încă mai mare curiositate ar pute face Românii, romanizând pe Molnár: Morariu, Lonyai: Lunescul, Berényi: Berian, Dessewffy: Degetariu, Tisza: *) Tibiscul.

Ori când Sârbii ar schimba următoarele nume: Jánossy: Iovanovici, Mailáth: **) Miletici, Paulay: Pavlovici, Fekete: Țrnogovțchi, Németh: Nemaț.

Suntem convinși că „patrioții” noștri s'ar supăra mult de o așa propagandă.

P. S.

*) În Transilvania sunt mulți Români, țerani, cari poartă numele de Tisa; deci acest nume n'are lipsă de romanizare, căci este deja românesc. Red.

**) Și numele Mailat este foarte răspândit printre Românii din Transilvania. Red.

regiment romano-banatic Nr. 13 în-
treținând pe spesele statului în Caran-
sebeș o școală medie militară bine or-
ganizată, carea a corespuns pe deplin
relațiilor de atunci și din carea au
eșit o mulțime de bărbați harnici,
cari au corespuns întru toate recerin-
țelor de atunci, atât ca militari față
cu statul, cât și ca administratori față
cu regimentul; asemenea și în celelalte
ramuri având fiecarele ocaziune de
a-și câștiga în acest institut cunoștințele
necesari, care se pot câștiga într-o
școală medie.

Dela desființarea acestei scoale
medie populațiunea de aici a fost lip-
sită de un mijloc cultural, și aceasta
lipsă a fost pentru populațiune cu
atât mai apăsătoare, căci starea ma-
terială a populațiunii nu ia conces-
ca să-și poată trimite pruncii la alte
institute medii, unde susținerea prun-
cilor ar fi constat de 3—5 ori mai
mult decât în Caransebeș.

Lipsa aceasta a unei scoale medii
în Caransebeș o simțim și până acum
în mare măsură, căci inteligența în
ținutul nostru decresce rapid, așa d. e.
din cauza aceasta nu putem avea
contingentul necesariu cu pregătirea
recerută de lege pentru statul învăț-
toresc și preoțesc, suntem siliți a ne
recruta până și notarii comunali de
prin vecini; ear alți deregători mai
mari din sinul nostru nu avem.

Aceste considerațiuni destul de
triste pentru ținutul nostru au făcut
ca noi înșine să ne îngrijim de crea-
rea unui gimnasiu superior în Caran-
sebeș, ca astfel scăderea, ce o are
popolațiunea din lipsa unei scoale
medii să înceteze.

Drept aceea partea cea mai mare
a comunelor din fostul regiment ro-
mano-banatic Nr. 13 au otărit prin
reprezentățiunile lor legale ca din
interesele fondului grănițesc de cre-
ștere și de cultură și a fondului ge-
neral grănițesc de avere să dea 5%
respective 3% pentru înființarea și
susținerea unui gimnasiu superior în
Caransebeș.

Comunele au subscris aceste
otăriri ale lor municipiului spre apro-
bare.

Eară municipiul în congregați-
unea generală ținută în 16 Ianuarie a.
c. și Țilele următoare pertractând
această cauză din considerațiune:

1. că în înțelesul §-lui 6 al res-
criptului maestatic din 9 Iunie 1872
în art. 1 în legea Țării prin art. de
lege XXVII din 1873 fondul grăniț-
esc de creștere și de cultură, precum
și fondul general grănițesc de avere
se administrează de comune, care
sunt îndreptățite în propriul cerc de
activitate a dispune cu interesele acestor
fonduri spre scopuri de creștere
umanitare și economice-naționale;

2. că comunele în înțelesul legii
memorate au avut deplin drept a dis-
pune de interese spre înființarea unui
gimnasiu complet în Caransebeș;

3. că comitatul ca for de con-
trolă față de comune, numai decisiuni
în contrarietate cu legea le poate des-
aproba și nimici: au luat decisiunile co-
munelor aduse în cauza memorată
spre știință.

În contra acestei decisiuni a con-
gregațiunii generale reprezentantele
comitatens, Francisc Suttag, carele e
totdeodată și inspector reg. de scoale
a recurs la Escelența Sa dl. Ministru
de interne cerând nulificarea decisiu-
nilor aduse de comune și luate la cu-
noștință din partea municipiului, din
motiv că în comunele respective în-
vățătorii dela scoalele populare nu ar
fi salariați destul de bine.

Nu înțelegem această procedură
a dlui inspector scolar carele tocmai
după poziția s'a, ar fi dator a face
tot ce e posibil pentru înființarea de
institute culturale, dar nu ale impe-

dca înființarea lor; căci este evident
cumcă prin neaplicarea decisiunilor
comunale învățătorii poporali nu se
salarisează mai bine, de oare ce sala-
risarea insuficientă a numiților înv-
țători își are cauza în aceea tristă
împrejurare că în fostul comitat al
Severinului nu s'a pus încă în lucrare
§ 82 al Regulamentului scolar din
1877.

Afară de aceasta în cele mai multe
comune sunt fonduri scolare speciale,
menite pentru îmbunătățirea salariilor
învățătoresci, ale căror venituri însă nu
se folosesc conform mențiunii lor.

În fine înființarea de scoale medii
din venitele numitelor fonduri nu este
nimic nou, căci toate scoalele medii
din fostul confiniu militar s'au înfiin-
țat din aceste fonduri.

Noi nu ne îndoiim, că înaltul Mi-
nisteriu de interne va aproba decisiu-
nile comunelor aduse pe baza legală
sub formele legale și că prin urmare
va respinge recursul nemotivat al re-
presentantului comitatens și inspec-
torului scolar regesc Francisc Suttag.

Cu toate acestea noi cei subscriși
am venit în persoană, ca să ve rugăm
pe Escelența Voastră, ca luând în
considerațiune cele espuse să ne dai
mână de ajutor pentru ca să ne îm-
plănim lipsa atât de simțită pentru
înființarea unui gimnasiu superior în
Caransebeș.

Ce se atinge de mijloacele ce ne
stau nouă la dispozițiune pentru ac-
operirea speșelor împreunate cu înfiin-
țarea acestui gimnasiu avem onoare
a ve aduce la cunoștință următoarele:

Spesle aproximative ale gimnsiu-
lui sunt:

Un director cu salariu
anual de 1,200 fl., pentru cu-
artir 200 fl., paușale 200 fl.,
la olaltă 1,600 fl.

Șese profesori cu salariu
anual de câte 1,000 6,000 fl.

Șese profesori cu câte
800 fl. 4,800 fl.

Bani de cortele pentru
12 profesori câte 150 fl. . . 1,800 fl.

Un pedel cu salariu și
cortel natural de 360 fl.

Pentru încălzit, lumina-
ție etc. 600 fl.

Pentru bibliotecă, muzeu . 640 fl.

Suma . 15,800 fl.

Acoperirea aproximativă:

1. Din venitele fondului
grănițesc de creștere și de
cultură, apoi din ale fondu-
lui general grănițesc de a-
vere de circa 250,000 fl. a 5% . 12,500 fl.

2. Din venitele fondului
neîmpărțit al scoalei militare
și reale de circa 30,000 fl.,
a 5% 1,500 fl.

3. Dela comunitatea de
avere 2,000 fl.

4. Diecesa gr. or. a Ca-
ransebeșului 1,500 fl.

5. Din fundațiunea Ha-
țegană de 500 fl. a 5% . . 25 fl.

Suma . 17,525 fl.

Pe lângă aceasta comunele mai
au și edificiul recerut, corespunzător
și merit anume pentru o școală me-
die așa încât pentru înlocuirea gimna-
siului proiectat este pe deplin în-
grădită.

Din acestea este evident, că avem
și mijloacele materiale pentru susți-
nerea unui gimnasiu complet cu 8
clase, care mijloace, la cas de lipsă,
se pot mări.

Prin urmare rugarea noastră atât
din punct de vedere legal, cât și ma-
terial, este pe deplin întemeiată.

După toate acestea subscriși ve-
nim cu tot respectul a ne repeți ru-
garea, ca Escelența Voastră să bine-
voiți a ne da puternicul sucurs moral,
ca întreprinderea noastră salutară și
neapărat de lipsă pentru populațiunea

din fostul regiment romano-banatic Nr.
13 să o putem cât mai curând realiza.

Caransebeș 18 Februarie 1882.

Traian Doda m. p. Filaret Musta m. p.
Ioan Bartolomeu m. p. Iosif Sera-
cin m. p. George Băiașu m. p. Const.
Niagul m. p.

La deputațiunea aceasta s'au mai
alăturat dnii deputați dietali Dr. Gal,
Al. Roman și G. Serb.

Deputațiunea a fost primită la
ambii ministri, cu deosebire însă la
Ministrul președinte Tisza cât se poate
de călduros.

Justa cerere a bravilor grăni-
ceri cred că se va împlini și dacă
mai există o picătură de dreptate și
de resonament în statutul nostru cu
1 Septemvrie a. c. vom deschide do-
ritul gimnasiu.

Se aușim de bine!

Academia română.

Raportul anual al secretarului general
la deschiderea sesiunii din 1882.

I. În conformitate cu art. 12 din
regulamentul nostru general, am onoare
a prezenta Domniei-voastre, raportul
meu cu arătarea pre scurt a lucrări-
lor urmate în cursul anului încetat
academic.

Mai înainte de toate Secretarul
general și împlinesce datoria tristă
de a aminti D-voastre pierderea unuia
dintre cei mai muncitori bărbați de
știință, a colegului nostru D. Dr. Va-
siciu. În numele Academiei, Delegați-
unea a comunicat familiei regretatu-
lui coleg, condoleanțele sale, și în-
dată ce veți fi dat neîndoiosă D-voa-
stră aprobare, portretul lui va lua lo-
cul ce i se cuvine în galeria Aca-
demiei, alături cu ale neuitaților Lau-
rian și Hodoș, aședate aci de curând,
cei mai recentți premergetori lui Va-
siciu în calea eternității. Cum nu vom
voi să revedem și să salutăm cu iu-
bire și recunoștință chipurile scumpe
nouă ale acelora mai dinainte plecați
din sinul României, pe acea cale fără
întoarcere? Așa salutat-a Academia,
în trecutul an, pre neuitatul său pre-
ședinte I. Eliade Rădulescu la picioa-
rele statuei ce i-a rădicat recunoștința
Țerei. Dl. membru V. Maniu, la oca-
siunea solemnă desvăliri a acestei
statue a dus umbrei marelui litera-
tor graiu dela inima vechilor sei co-
legi.

Ca și dl. Maniu în Bucuresci, în
Transilvania dl. G. Bariș salută în
numele Academiei, la desvelirea sea
solemnă, chipul de marmoră al altui
coleg neuitat, al lui Papiu Ilarian,
aședat pe colțul de pământ în care
repaosă rămășițele lui mortale.

Fie Domnilor membrii ca să pu-
tem ne întârziat saluta alături cu
aceste meritate statue, colo, la intrarea
noastră în această incintă, statuele
tuturor acelora, cari au precedat pre
toți acești bărbați, în opera mare a
regenerării noastre naționale!

II. Activitatea de peste an a Aca-
demiei se manifestă prin 40 ședințe,
ținute cum se constată prin atâte
procese-verbale ale lor.

Din aceste ședințe mai multe, și
pe lângă aceste și trei extraordinare,
fură necesitate de desbaterile, cari
putem dice, că au interesat întreaga
românie, asupra comunicațiunii atât
de importante a P. S. Episcop Melchi-
sedec despre adevăratul potret al lui
Stefan cel Mare, după o miniatură, ce
descoperi în Evangeliarul dela Homor
din Bucovina.

Academia, la propunerea secțiuni-
lor istorice și literare, a aflat util a
votă de urgență o misiune la Cer-
năuți, trimițând pe Dl. N. Densușian
membrul seu corespondente, pentru
a mijloci comunicațiunea pe puțin
timp la Academia a prețiosului Evan-
geliar dela Homor. Avem de a mul-

țami P. S. Mitropolit al Bucovine
pentru primirea rugăciunii Academiei.
Ministerul Cultelor a pus de asemenea
la dispozițiunea noastră unele odoare
mănăstiresci, și mai ales abilul penel
al meritosului artist român dl. Bucev-
ski, carele a decopiat mai multe por-
trete murale și inscripțiuni din Buc-
vina și dela St. Nicolae din Iași, —
portrete și inscripțiuni cari ornează
acum galeria noastră și fură proprii
a oferi prețioase elemente la intere-
santele desbateri cari se agitară în
Academia cu ocaziunea, atât a memo-
riului mai sus citat al P. S. Melchi-
sedec, cât și a unei alte comunicări, —
relativă la aceeași materie — a cole-
gului nostru dl. N. Ionescu, despre
portretele domnesci, ce dlui descoperi
în Iași la St. Nicolae cel mare. Ase-
mene elemente multiple aduse în des-
batere, și mai cu seamă epatrafirul
din muzeu comunicat de dl. membru
corespondente Tocilescu a înlesnit solu-
țiunea cea mai deplină cestiunii în
desbatere. Este de dorit acum, ca
Academia să dispună de mijloace pen-
tru a publica diversele Evangeliare
Stefaniane și reproducerea portretelor
și a operelor de artă, de natură a
aretă lumii române că Stefan nu scia
numai mână o spadă vitează în pro-
fitul Țerei sale, ci era și un ilustru
protector al artelor puse în serviciul
altarelor.

III. Venind la ordinea imprima-
telor esecutate în acest an, amintesc
d-voastre, că s'a împărțit tomul II.
seria II, secțiunea II, *Discursuri și
memorie*, din Analele Academiei, iar to-
mul al III-lea (secțiunea I), va fi gata
și se va distribui peste puține Țile.
Asemenea din Analele Academiei, sec-
țiunea observațiunilor meteorologice
pe anii 1879 și 1880, s'au tipărit
până acum observațiunile făcute la
Brăila și acele din Iași. De îndată
ce vor fi tipărite și cele dela școala
de Agricultură din Bucuresci, se vor
pune toate în usul publicului.

Tomul III secțiunea II (memorii)
este sub presă. Din operele lui Deme-
trie Cantemir. „Istoria ierogli-
fică“ este tipărită sub îngrijirea dlui
Odobescu. Ea nu s'a dat în publicitate
din cauză că învățatul nostru coleg
voește se o însoțească de o precuv-
tare esplicativă și de un glosar.

Dnul Odobescu a tipărit asemenea
„Pravila cea mică“ dela Gavora
(1640). Nici aceasta nu a putut fi
dată în usul publicului, nefiind termi-
nat de dl Odobescu studiul limbistic
ce crede indispensabile pentru frasele,
cuvintele și observațiunile slavone
din text.

Manuscriptul lui *Udriste Năsturel*
(viața sfinților părinți Varlaam și Io-
saf) a început a se tipări cu text ci-
rilic și transcripțiune, dar nu putem
spera că dl Odobescu care s'a însărci-
nat cu această lucrare, să o poată
duce la capăt neîntârziat. Nu ne în-
doim că dacă pierdem prin întârziere,
vom fi recompensați prin modul cum
d. Odobescu va realiza execuțiunea de-
plină a lucrării ce a primit se facă.

Tot numai precuvântarea lipsesce
la scrierea Principelui D. Cantemir
„*Vita Constantin Cantemirii*“. Această
operă este tipărită prin dl Odobescu
și va fi dată publicității de îndată ce
D-lui va trimite prefața cu care do-
resce se o însoțească. D-voastră veți
avé însă a decide, dacă în decursul
noului an academic nu ar fi bine să
se imprime această operă și în tra-
ducțiune românească, cum s'a făcut și
cu „*Descriptio Moldaviae*“.

Comentariile și glosariul „*Psalti-
rei lui Coressi*“ constituind tomul al
II-lea al publicării, cu care este în-
sărcinat colegul nostru D. Hasdeu,
sunt, după arătarea D-sale în curs de
publicare. D-lui vă va spune, la timp,
pe când speră a ne pute da această
operă.

Din *Documentele Hurmuzachi* s'au tipărit din tom. IV 79 coale și din fragmente 3 coale.

IV. La concursurile pentru cele mai bune cărți tipărite în decursul anului expirat, s'au prezentat deosebi autori cu scrieri din direcțiunea literară, și științifică. Operele acestora s'au trimis în cercetarea comisiunilor respective. Asupra raporturilor acestor comisiuni vom avea, Domnilor, a decide despre premiile Lazăr și Năsturel Herescu, de 5,000 și de 4,000 lei.

Pentru premiul destinat unei disertațiuni asupra „*Teranului român*,” a intrat în termenul legal, un manuscris, carele și acesta s'a dat în cercetare comisiunii respective.

Asupra celorlalte materii pentru care Academia a deschis concursuri, nu s'au prezentat nici un concurent. Vom avea deci, domnilor, a lua o nouă decizie asupra următoarelor disertațiuni și traducțiuni:

1. Descrierea completă sub raportul fizic și economic a unui județ. (Premiul Năsturel, de 5000 lei).

2. Despre suficelul licuid (l. r.) și suficelul gutural (k. g.) în limba română.

3. Despre activitatea literară și pedagogică a lui Ioan Eliade Rădulescu în raport cu epoca anterioară, adică cu finele secolului al XVIII, cu erudiții din Blaj și cu Văcărescii.

4. Traducțiunea din Amian Marcellin, destinată a se premia din fondul Zappa.

V. Academia va asculta în sesiunea decursivă de recepțiune al D-lor S. Fl. *Marian*, *Negruzzi* și Al. *Marienscu*. D. Marian a și comunicat discursul său asupra unei materii cu totul nouă și plină de interes: „*Chromatică Română*.” Cu răspunsul a fost însărcinat D. Hasdeu. Se așteaptă acum și discursul de recepțiune din partea D-lor Negruzzi și Marienscu.

VI. Comisiunii pentru explorarea Dobrogei sau pus la dispozițiune speșele otărate. Când timpul va permite D-lor membrii a o întreprinde vor realiza înscrierea, ce au primit dela D-voastră, în interesul științei și a înăvuirii colecțiilor noastre.

VII. Aceste colecțiuni sau mai înăvuit și de estimp. D-lu D. *Sturdza* cu neobosire înmulțesc prețioasa colecțiune numismatică română.

Biblioteca s'a adăos prin donațiuni și prin cumpărări în marginile creditorilor ce ați bine-voit a acorda prin buget. Prețioase cărți și manuscrise ni-au fost oferite, de D-nii Odobescu, Alecsandri, Adroian, Ministerul cultelor și instr. publice, Sturdza, Urechia, etc. Numeroase opere ni-au intrat di relațiunile sporite ale Academiei cu diverse societăți învățate, cu cari am schimbat publicațiunile noastre. Din aceste vom cita pre Academia de instrupțiuni și bele litere din Paris, acea de Lincei din Roma, acea din Stocholm, acea din Barcelona, acea de științe din Paris, din Copenhaga, [Observatoarele din Petersburg Brusela, Viena, Fiume, Craiovia, München, Londra, Richmond, Buda-Pesta, etc.

Colecțiunea documentelor ia proporțiuni îmbăcurătoare. Din Veneția ne au sosit prețioase caete de copie, continuând, cu spese foarte reduse, lucrarea începută de colegul nostru D. N. *Crețulescu*.

Asemenea colecțiunea de documente s'a adăos prin mai multe donațiuni intrate, din cari două documente oferite de M. S. Regele, despre relațiunile lui Ștefan cel mare cu estremul Orient, și altele dela d-nul Sturdza Dela d-na Elisa Sturdza s'a primit un dar nu mai puțin prețios: Dosarul lucrărilor Comitetului unirii, din Moldova, care dosar a rămas dela fratele Doamnei Sturdza, reposatul regretat bun și în-

vățat român, dl. Const. Hurmuzachi, membru influent al mișcării unioniste din 1856.

VIII. În urma acestei înmulțiri a colecțiilor noastre era o necesitate neevitabilă adăogirea mobilelor de conservare. Grația crediselor acordate de d-voastră această necesitate a fost pe cât posibil îndestulată prin cenefecționarea a patru dulapuri noaue. Această adăogire de mobilier va face și mai simțită imposibilitatea Academiei de a mai rămâne pe mult timp în localul ce ocupă astăzi. Cestiunea construcțiunii de local proopriu se impune Academiei, ca o condițiune sine qua non de viață și de desvoltare.

IX. Casierul-comptabil va prezenta (conform alin. 3 de la art. 12) darea sa de samă anuală. Aci Secretariatul d-voastră general va consemna numai donațiunea făcută Academiei prin augustele mâni ale M. S. Regelui, de către d-nii frații Daniel. Acestia au donat 15000 lei în 30 de obligațiuni de stat cu 6%, arătând dorința, că venitul acestui fond se serve le înăvuirea colecțiilor privitoare la istoria patriei: chrisoave, documente, cărți vechi, monete romănesci, manuscrise, etc. Această donațiune a și fost primită de Delegațiunea Academiei cu învinierea statului român, în puterea condusului d-voastre di 23 Martie 1881.

Cu cât asemenea donațiuni se vor înmulți, repetăm cu atât mai urgentă va deveni pentru Academia strămutarea sa în local propriu. Țara care a simțit necesitatea creațiunii acestui paladiu al limbei și istoriei sale, refuzare-ar oare se înlesnească Academiei construcțiunea palatului său? Eu nu cred după cele ce deja a făcut pentru aceasta înaltă instrucțiune națională, și cu această speranță în inimă, termin raportul meu dorind ca el să fie cel mult penultimul, ce voi fi avut a face către d-voastră. în acest local.

Secretarul general: V. A. Ureche.

Varietăți.

* (Urcarea vămilor.) Articulul de lege III din anul 1882 privitoriu la aruncările provisorie ce s'au a se incassa cu unele vămi financiale.

Spre asigurarea § 1. venitului ce rezultă din cele mai de căpetenie vămuri financiale stabilite în proiectul de lege, privitoriu la noua tarifă vamală austro-maghiară cu prima Martie 1882 se vor incassa la vămuri importului de pe mărfurile din tarifa vamală intrată în vigoare în urma articolului de lege XXI ex 1878. înșirate sub 2. a și b, 4. b, 5. și 21. b. următoarele aruncuri:

de pe 100 chilogr. cafea brută 16 fl.
" " " cafea arsă 20 fl.
" " " stafide 6 fl.
" " " cinuri 50 fl.
" " " vinuri deșampaniă 30 fl.

§. 2.

Încassarea acestor aruncuri de vamă (§ 1.) înceată după trei luni dela intrarea lor în vigoare, dacă nu cumva s'ar stabili mai nainte o nouă tarifă vamală pentru mărfurile supuse acestor aruncuri.

§. 3.

Cu ducerea în deplinire a acestei legi este înșărcinat ministrul de finance și cel de agricultură, industrie și comerț.

* (Miroslav Hubmayer.) Unul din șefii principali ai insurecțiunii Erțegovinene dela 1875 a fost d. Miroslav Hubmayer, — Slav austriac. D. Miroslav Hubmayer se găsesce actualmente în București. — „Peter Lloyd” primise, sunt câteva zile, o telegramă în care se spunea că d. Hubmayer, sătul de viață de propagandist s'ar fi decis să o rupă cutrecutul, se ceară ertarea autorităților austriace și să se

reintoarcă acasă. Se adăuge încă că dsa fusese și la librariul Veis spre ai cere intervenția în această afacere. — Miroslav Hubmayer desminte această scire printru scrisoare trimisă lui „P. Lloyd” în care dice.

„Onorabilă redacțiune! În Nr 59 a lui „Pester Lloyd” dela 28 Februarie am găsit sub rubrica „telegrame” o scire din București care mă face se vă dau următoarea declarație, pe care vă rog se o publicați.

„Scirea că sunt în București, că sunt tipograf și că am fost mai înainte în Laibach este adevărată. Neadeverat este însă că ași fi fost la tipograful de aici Veis spe ai cere intervenția în favoarea mea pe lângă trimisul austro-ungar. Nu sunt în poziția de a avea trebuință de o astfel de intervenție și afară de aceea sunt obcinuit să merg totdeauna singur pe căile mele. — Conform acestui principiu am refuzat și o ofertă de acest fel ce mi se făcuse de o persoană ce stă în conexiuni cu consulatul austro-ungar. Vorbele ce mi se atribuesc trebuie să le declar de nesce scornituri reuțăcioase. Mărturisesc cu sinceritate că n'am stimă pentru Rușii, cărora le lipsesce adevăratul patriotism și sentimentul nobilitator al libertății; același sentiment de dispreț îl am însă și pentru oamenii de aceeași categorie din toate cele lalte națiuni. — Se mai dice în telegrama menționată: că mași căi de ceea ce am făcut până acum — din nenorocire foarte puțin, dar nu din vina mea — nu'mi poate părea rău din simplu motiv că n'a fost nimic rău nedrept și deoare ce, mobilul lucrărilor mele n'a fost nici odată egoismul.”

* (Un indemnatic cavalier de industrie.) Acum trei luni se prezentase la directorul construcțiilor din Paris un domn, cu o îmbrăcăminte aleasă, care se da de austriac, spunând că a fost vicepreședinte al camerei Comerciale din Viena, redactor-șef al unui mare ziar vienez etc.... El făcând lui Alphand, directorul, complimentele cele mai măgulitoare pentru frumoasele și folositoarele întocmiri a le capitalei Franceze, adăugea însă, că numărul cel mare de.... guzani înțunecă întru câțva aceasta iconă strălucită. — Străinul spuse că vine din America sudică unde descoperise o iarbă, care poate aduce moartea tuturor guzanilor din lume. Dl. Alphand nu i-ar permite oare o încercare în cloacele Parisului? Directorul se învoi și când subalternii săi i anunțară că d. Limer — astfel se numia streinul — produce o adevărată pustiere în poporul guzanilor de pe lângă Morgue, i dădu un certificat că în adevăr posedă numita iarbă. — Cu această hârtie străinul se duse la o firmă mare din strada Montholon și i propuse învoială, conform căreia pentru un avans de 50,000 fl. el i va da din buruiana sud-americană o cantitate atât de mare, în cât să poată omori cu ea pe toți guzanii din Europa. Firma primi propunerea și dând lui Limer afară de cele 50,000 franci și alte sume considerabile, pe cari promise a le înapoia după sosirea corăbiei brasiliene. — Corabia însă nu mai sosi. Firma începuse să bănuiască, dar d. Limer dispăruse.

Mai nou.

În momentul când era se punem numărul acesta în presa primim dela Caransebeș, dela o prea stimabilă persoană, încunoscintărea că Magistratul cetății Caransebeșului a primit dela colonelul Kraft, comandatul regim. de inf. 43, telegrama următoare

datată din Risau, 11 Martie 4 oare 15 m. d. am:

„Fiii cercului de întregirea armatei, Caransebeș, cu ocaziunea ocupării Crivosciei s'au adevărit că sunt soldați model și grandioși în învingerea greutăților. Împărtășesc aceasta în urma înputernicirii ce am dela comanda divisiunii a 47 de trupe. Perderile puține până la disparență. Me rog pentru publicare mai departe. Noroc și fericire celor căror aparțin acești soldați bravi!

Kraft m. p.,
colonel.

Delegațiunile se vor întruni pela mijlocul lui Aprile. După foi semi-oficiale creditul care s'ar cere dela delegațiuni ar fi deocamdată numai douăsprezece milioane.

Loterie.

Sâmbătă în 8 Martie n. 1882.

Viena: 31 37 66 82 6
Timișoara: 85 18 84 20 27

Bursa de Viena și Pesta

Din 11 Martie 1882.

	Viena	B-pesta
Renta de aur	118.—	118 30
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	88.80	88.25
II emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	108.—	108.—
Oblig. de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient. ung.	94.50	—
Împrumutul drumurilor de fer ung.	131.5	131.75
Obligațiuni ung. de rescumpărarea pământului	98.30	98.25
Obligațiuni ung. cu clausulă de sorpire	96.25	96.—
Obligațiuni urbariale temeșane	96.50	96.—
Obligațiuni urbariale transilvane	96.25	96.—
Obligațiuni urbariale croato-slavonice	98.—	—
Obligațiuni ung. de rescumpărarea decime de vin	96.50	97.25
Datorie de stat austriacă în hârtie	74.75	74.75
Datorie de stat în argint	75.45	75.75
Renta de aur austriacă	93.55	93.25
Sorți de stat dela 1860	128.05	128.—
Acțiuni de bancă austro-ung.	819.—	820.—
Acțiuni de credit austr.	309.80	311.—
Acțiuni de bancă de credit ung.	309.25	310.—
Sorți unguresci cu premii	116.50	117.—
Sorți de regularea Tisei	109.—	109.50
Serisuri fonciari ale institutului „Albina”	—	—
Argint	—	—
Galbin	5.63	5.61
Na. oleon.	9.53 1/2	9.52
100 marce nemțesci	58.85	58.75
London (pe polița de trei luni)	120.60	120.65

25 szám. 1882

[32] 1—3

Árverési hirdetés.

Alult. kiküldött végrehajtó az 1881 évi LX. t. cz. 102 §-a értelmében ezenel közhírre teszi, hogy a Hosszuaszió kir. járásbírószág 183 számú végzése által N.-Szebeni „Albina” takaréks. és hitélintézet végrehajtó javára Szépmézei Páhl Mátýás és társai ellen 200 frt. tőke, ennek 1878 évi October hó 13 napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 49 frt. 15 1/2 kr. perkiöltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 518 frt. 10 kr-ra becsült és pediglen Rökertth Jánosnak: 4 juh, 2 lószekér. 1 ökörszekér, 8 szekér széna, többféle házbutor, 1 pár lóhám, 2 cézetes cserefakád, 1 palinkafőzőüst, 2 nagy cserefakád, Klóss Mátýásnak: 1 pár ökörtinó 2 éves, Páhl Mátýásnak: 1 tehénből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladtnak.

Mely árverésnek a 25/1882 sz. kiküldést rendelő végzés folytán a hely szinén, vagyis alperesek lakásában leendő eszközölésére 1882-ik év Márczius hó 17-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezenel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881 évi LX. t. cz. 107 §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881 évi LX. t. cz. 108 §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő. Kelt Hosszuaszió 1882-ik évi Márczius hó 5 napján.

Láng Robert, m. p.,
kir. bírósági végrehajtó.